

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

"GAZETA" IESE ÎN FIECARE ȘI.

Pe ună ană 12 fior., pe săptămână 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe ană 36 fr., pe săptămână 18 fr., pe trei luni 9 franci.

N°. 126.

ANULU XLVIII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O serie garmonică 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorisorii nefrancozate nu se primește. — Manuscrise nu se retrimit.

Vineri 7 (19) Iunie

1885.

Brașovu, 6 (18) Iunie 1885.

Suntem în toiul esamenelor dela scările noastre primare și secundare.

Avem să culegem rôdele unei muncii de ună ană pe terenul instrucțiunii noastre poporale.

Nu ne facem iluziuni. Resultatele voru fi forte modeste. Ele voru corespunde grelelor imprejurări, în cari se sevîrsește actualmente desvoltarea noastră.

Noi cei strivită la părete, și aşa suntem condamnați a jucă unu rol pasiv chiar și pe terenul învățămîntului nostru, fiindcă în totă bună vremea n'avem de a ne luptă, decât numai cu loviri, ingerințe și incalcări din partea contrarilor românișmului.

Abia ne mai rîmâne timp de a ne gândi și de afă nisice mijloce potrivite spre a ne apăra în contra înrîurințelor stricăciose, ce năpădescu asupra școlilor noastre din tôte părțile. Ear câtă pentru o lucrare pozitivă spre a promova învățămîntul nostru și spre a pute constata din timp resultatele dobîndite, acăsta a devenită de totu dificilă în imprejurările de față.

Însă ca nu cumva stărînțele noastre pentru progres să fie cu totul paralizate și astfel să se împlinesc dorința celor ce ară vol să nicu nu mai audă de școle românesci, trebuie noi totu cătă suntem pîntru de însemnatatea lucrului, să vegham și să lucrăm astfel, ca să se nu trăscă și să se întărescă mereu în poporul iubirea cătră școala română.

Vedem cum contrarii noștri înfîntază reuniuni și adună fonduri pentru de a face propagandă prin totu felul de premiari în sensul lor și în folosul limbei lor. Noi Români suntem în dreptul nostru celu mai sfîntu de către or combateam apucăturile de propagandă în interesul maghiarării, dăr pote amu face multu mai bine decă pe lângă protestările noastre amu căuta să paralizăm relele înfluiri ale acestei propagande, contribuind și noi din parte cu totu ce ne stă în putință spre a încurajia pe școlarii și pe învățătorii noștri harnici și conscientioși.

Acăsta se poate face și trebuie să se facă neapărat din partea societății române pe tôte cărările, ce i suntu deschise, în totu modul, și înăfără amânare și fără de a mai aștepta păna când se va îndură guvernul unguresc de a întări statutele vreunei Societăți române cu scopul de a încurajia și de a promova învățămîntul nostru național.

Cine poate opri ca omenii noștri luminați și bineșemțitori de prin județe să nu ia parte cu celu mai mare interes la esamenele noastre școlare și cine poate luă în nume de rîu celor cu dare de mână dintre ei dacă voru contribui într'unu cercu și într'o măsură óre care cu scopul de a se premia școlarii cei buni și învățătorii loru zeloși?

Nu este intențunea noastră astăzi de a arăta în ce modu să se controleze învățămîntul nostru și să se constate progresele făcute. Ceea ce voim este numai de a da unu impuls, pentru că cărturarii noștri și publicul român în genere să iasă din acel "lasă-mă să te lasă", care s'a practicat păna acum în cestiuni de

ășa mare însemnatate cum suntu cestiuniile școlei române, și să îmbrățișeze cu entuziasm stărînțele nobile ale învățătorilor noștri celor bravă precum și ale superiorilor lor.

Se înțelege că acești superiori, cari suntu preoții și protopopii, trebuie să premeregă cu exemplul. Suntem convins că depinde numai dela zelul și înțelepciunea loru ca să inflăcăreze tôte inimile ce bată cu căldură pentru popor și pentru causa școlei române. Dela ei și numai dela ei depinde ca să nu rîmâna nicu unu școlar și nicu unu învățător nepremiat și ne-recunoscut de cătră publicul român.

Dorința noastră cea mai fierbinte este ca să se realizeze acăsta înăcă cu prilegiul esamenelor din ăstă anu și să se convingă odată micu și mare, că este în sinul poporului nostru o forță atâtă de mare înăcă nu poate fi pe față pînțului curent, care să o pote doboră.

Crisa ministerială engleză și Rusia.

Formarea unui nou minister engleză întîmpină mară greutăță, din cauza neîntelegerii ce există între Toriști. Churchill și Hicks-Beach împreună cu alți 33 Toriști progresiști au îngreută multă situația lui Salisbury, și anume Churchill cere, ca să se eschidă din nou cabinet conservator vechii Toriști netrebuincioși ai vechiului cabinet Tory și să se primescă pentru Irlanda basă unui guvernă fără legă esceptiionale și silnice. În contra acestor propuneră se ridică Toriștii școliei vechi. Salisbury fără Churchill nu poate lua guvernul în mâna și prin urmare venirea lui la putere atîrnă dela înțelegerea sa cu Churchill. „James Gazette“ dice ce e dreptă, că în urma unei conferințe a conducătorilor partidei conservatoare, greutățile ce s'au pusă în calea formării nouului cabinetu s'au mai împușnat, dar își exprimă părerea, că dacă criza va țină înăcă, să ar putea întîmpla, ca să fie din nou chemați liberalii la putere.

Căderea cabinetului Gladstone a surprinsu foarte multă și pe cei din Petersburg, dar ei suntu gata — spunu foile rusești — a întîmpină orice urmare a acesti căderi. Cabinetul din Petersburg e dispusă a continua tractările cu orice cabinet ar guverna în Londra, presupunând că acesta nu va părăsi baza deja stabilită. Pe de altă parte se vorbesce, că în Rusia căstigă din ce în ce terenă părerea, că ar fi mai bine, decă ar renunța Anglia la părerea ilusoriă a unei zone neutrale și ar primi să se împartă „înțelepțesce“ Afganistanul, ca astfel să se stabilescă o nemijlocită vecinătate între Anglia și Rusia.

Acăsta părere e negreșită și părerea guvernului rusu și îi dă a înțelege Angliei, că numai într'unu asemenea casu s'ar putea înălatura răboiu celu puținu pentru unu tîmpu îndepărtat, pe când cu zona neutrală neîntelegerile s'ar putea ivi în totu momentul și după ele ar putea urma și răboiu. „Novoje Vremja“ declară chiar, că Rusia va continua cu pregătirile, ca să întîmpine orice evenimente în Asia centrală, și mai dice că venirea la putere a conservatorilor — cu tôte declaratiunile pacinice ale lui Charles Dilke — va avea ca urmare temeri nouă de răboiu din cauza cestiunii afgane.

Sinodul din Sibiu.

Sibiu, 17 Iunie 1885.

Domnule Redactor! Eră să deschisă sinodul etsrordinar, care are să hotărască în afacerea ajutorului de statu. Escelența Sa mitropolitul Miron Roman, în vorbere sa de deschidere și-a exprimat speranța, că bărbății întrunui la sinod voru fi la înălțimea chemării loru și voru rezolva afacerea ameșurat cerinței adevăratelor interese ale bisericii.

După acăsta, s'au cetită vr'o câteva documente

privitor la ajutorul de statu și în urmă, în contra usului de păna acum, s'a alesă o comisiune de membri, în care majoritatea se compune din clericali și anume: Z. Boiu, I. Papiu, I. Rațu, I. Petrică, G. Șagău, I. Slavici, P. Truța, R. Patița și Dr. I. Mihu.

In conferență de ieră după amădi, spre rușinea nemului nostru, — afară de d. Boiu — protop. Rațu, Șagău, Papiu, cari sunt avuți și stau în tôte privințele escelentă, au pledat pentru a se primi ajutorul chiar și în condițiunile umilitore puse de ministrul unguresc.

Precum se vede — și eu înăcă bănuiesc — o mană secretă a influențat asupra loru, căci eltcum nu se poate explica lucrul.

Lupta în comisiune trebuie că a fostă grea, deoarece numai printr'unu votu s'a maiorisat de a nu se primi ajutorul. Acăstă imprejurare ne face să ne înstreinăm de acei preoți, cari se înstreinăză de noi trecendu în tabera dușmană. Nicu odată n'amă credut, că voru ajunge lucrurile aci, ca păstorii poporului să dea exemple atâtă de urite de lipsă de caracter, să se'nchine banului și să se vîndă susținutul.

Vă voi comunica mai pe largă despre conferința de ieră după amădi.

Ajă sinodul va intra în desbatere meritorie.

Luptătorul.

SCIRILE DILEI.

Municipiul comitatului Solnocu-Dobecă a luată hotărîrea, ca în actele oficiale compuse în limba ungură să se trăcă numele de boteză de aci înainte în formă ungură și a adresat în acăstă privință unu circularu cătră tôte municipiile. Si totu mai au nerușinarea foile ungurești să spună că nu se maghiarisă ?

Ni se scrie de lângă Reghinul săescu cu data de 17 Iunie n.: Ajă s'a alesă în Reghinul săescu, prin aclamație, deputatul în locul fostului br. Koloman Kemeny — acum fișpanu în Alba inferioară — contele Teleki Domokos guvernamental. Entuziasmul e mare; papricașu, vinu și altele în abundantă. Români nu pre mulți au luată parte. Va urma despre alegere amărunte într-o corespondență. — natu.

Bistritzer Wochenschrift a fostă condamnată la 50 fl. amendă, pentru că a inserat anunțul loteriei din Hamburg. Numita foiă a insinuat recursă la Tabla reg. din Tîrgu-Mureșului.

In comuna Salamas, comit. Ciucu s'a înmormentat în luna trecută o fată a unei crîșmărițe cu numele Rácz. În satu s'a lătită faima că fată a fostă omorâtă de cătră Ovrei, cu scopul de a o tăia în bucăți și a băga apoi aceste bucăți în buțile cu vînă pentru a învenina astfelu porăjina. Poporul s'a revoltat contra Ovreilor și li amenința. Doi Ovrei au mersu la pretorul și l-au rugat să li apere în contra poporului înfuriat cerând totodată desgroparea cadavrului și constatarea causei morții. Pretorul a mersu apoi în comună luându protocolu cu mai mulți locuitori, dar nu s'a putută afla isvorul acestei faime, deoarece locuitorii aruncau vîna unul pe altul, șicându fiecare că elu a audiu dela vecinul său. Protocolul a fostă trimisă apoi vice-comitetul dimpreună cu rugarea Ovreilor de a desgropa cadavrul. Vice-comitele a dispusă apoi exhumarea și secționarea cadavrului.

Din Ciaba ni se comunică cu data 15 Iunie n.: Duminecă în 14 Iunie n. în comuna Sâmbău, din apropierea Gherlei, a isbucnit focu prefăcendu în cenușe 14 case, suri, grăduri, cămări, vestimente, o capră, găini și alte lucruri. Sermanele familii lovite de flagel au remasu sub cerul liberu așteptând ajutorul de apropelui, ca să le ușureze miseria. — P. S.

Direcționea poștelor din Sibiu publică concursul pentru ocuparea postului de magistrul postal în comuna Blașiu de Jos din comit. Bistrița-Năsăud pe lângă o

cauțiune de 100 fl. Léfa anuală 120 fl., cheltuiel de cancelariă 40 fl., cheltuiel pentru cursul postei prin curier pedestri 180 fl. Cererile se voru adresa în timp de 3 săptămâni direcției amintite.

—0—

Perderile causate de incendiul dela stabilimentul de artillerie din Bucuresci se urcă la 18,000 lei.

—0—

Voința Națională scrie: Studenții români din Parisu au mersu să esprime condolențele loru familiei lui Victor Hugo, și au dusu o coroană pe care suntu inscrise versurile următoare:

Tu vécus triomphant sur la cime étoilée
Où les élus du Dieu Génie ont seuls monté,
Et la mort te conduit, à ton char attelée,
Par un arc de triomphe, à l'immortalité.

(Ai trăit triumfatoru pe înălțimea instelată unde s'au urcatu numai aleșii deoului Geniu, și mórtea, înămată la carul tău, te conduce la imortalitate printr'unu arcu de triumf.)

—0—

Din Galați i se comunică „Națiunie“, că vr'o dece familii de Ovrei au plecatu Sâmbăta trecută spre Constantinopolu, imbarcându-se pe trei vapore încărcate cu cereale.

—0—

La congresul sanitaru internațional ce se ține la Roma, d. Dr. Obedenară, delegatul României, a făcutu o propunere pentru măsurile de isolare ce trebuie luate pe rîurile cele mari. Această propunere s'a admisă în unanimitate, spune „Răsboiul.“

—0—

In Focșani s'a intrunită la 2 Iunie ală doilea congresu ală preoțiloru de miru din România, scrie „Telegraful.“ Cestiunile ce se discută în acestu congresu suntu: 1. Organisarea școleloru ecclasticice și punerea loru în armonia cu instrucționea și educaționea națională a poporului romanu. 2. Punerea în armonia a regulamentelor de disciplină bisericescă cu legile Statului. 3. Controlul neadormită ală Statului asupra jurisdicționei și administraționei bisericesci. 4. Instituirea unui sinod compus din toate elementele bisericii, în care pe lângă mitropolită, episcopă și archierei să ia parte preoții de miru și laici, bărbați devotați studiilor filosofice-religiose.

—0—

Diareele din Bucuresci au publicat ușă raportu ală prefecturei din Tulcea, care comunică, că în urma grabnicelor măsură ce s'au luat, locuștele voru fi în curențu stirpite cu totul în Dobrogea.

—0—

După cum scrie „Românul“, se vorbesce că mai multe persoane ară stăru ca societatea „Națională“ să se fuzioneze cu societatea „Dacia-România“. Această din urmă societate ar fi și cumpărată — după cum i se spune — acțiuni în valoare de unu milionu de franci de ale societății „Naționale.“

—0—

Din jrenumita bibliotecă universitară din Parma care are 80,000 de volume, între cară se află cele mai vechi tipărituri ale Italiei, s'au furat 5000 de volume. In urma descoperirii acestui furtu s'a arestatu secretarul bibliotecii cav. Passini.

—0—

Valea Galdei în 30 Maiu 1888.
Stimate D-le Redactor! O Dómne, triste și amare dile a ajunsu Românul în acestu statu „constituțional“, în care se dice că toate națiunile conlocuitore, se bucură de drepturi egale. Unu oficialu maghiară dice: „că Români suntu favoriți pré multu în drepturi, pre cari ei nu ară trebui să le aibă egală cu Maghiarul, și că Românul nici nu pote pretinde să fiă îndreptățită ca Maghiarul, fiind-că patria-i maghiară. Românul déca nu-i multămită în ţera ungurescă, mărgă în ţera românească, căci acolo Români poruncescu, însă aici nu!..“

Etă drepturile și favorurile Românilui în acestu statu poliglotu: Unui bietu de omu din comuna Telna predându-i-se din partea primăriei comunale o citațiune cu care avea a se presentă la judecătoria singulară reg. din Aiudă, bietul omu se și infățișă pe diua hotărătă fără întârdiere. Ce se veți îns? Indată ce se presentă bietul omu înaintea judeului „Csernatonyi“ — ilu provocă și dicăndu: Adus-ai 5 fl.? — Pentru ce, răspunse bietul omu, căci eu, Maria Ta, nu suntu datoru la nimenei, nici am avutu caușă cu cineva; și pentru ce se plătescă 5 fl. Maria Ta? Acesta nu-i dreptă, Maria Ta...

Judele ne mai dicăndu vre-unu cuvântu chemă pe unu păzitoru (haiducu) și porunci să-l caute pretutindenea, în fine și luară șerparul (curéua) cu ce a fostu în ea, ér pe bietul omu ilu aruncără în prinsore, fără de a-l mai asculta vre-unu cuvântu.

După ce ajunse în închisore, sérmanul fă pusă pe cugete dicăndu intru elu: O Dómne! ce dile am ajunsu să fiu închis și nu scu pentru ce! Dară n'a desperat, fiind-că Românul e dedată a suferi terorisări din partea

Maghiarului îngâmfată. — Elu rugă pe păzitorulu închisorii ca să-l elibereze spre a merge înaintea „Mărie Sale“, să-l intrebe că pentru ce l-a închisă? Păzitorul n'a voită a-l elibera. Rugându-lu a doua óră cu cuvintele: D-le! slobode-mă, că-ți voi da 20 cr., că-i am în șerparul ce se află la Măria Sa, în care suntu 4 fl 77 cr. — Veđi hine păzitorul, dacă-i promise bană, ilu scose din prinsore și-l duse înaintea judeului. După venire înaintea judeului dice: Măria Ta! pentru ce-să închisă fără judecată? Judele i dăde quitanță despre 4 fl. 77 cr., cară ii aflare în șerparu, care e următoarea:

Naplószám 38.— Hivatalos nyugta: 4 forint 77 kr. azaz négy forint 77 kr. o. é. öszvérgról melyet hogy Florea Vasziictöl 5 frt. pénz büntetése vég törlesztése fejeben a mai napon hiánynekél fel vettet ezennel elismerek és nyugtatványozom. — Nagy Enyeden 1885 évi Márt hó 19-en — Csernátonyi s. k. király járásbiró.

După ce i-a dată cuitanță dice judele: Flória Vasile lui Georgiu e datoru să ptătescă 5 fl. ca pedepsă. — Pentru ce Măria Ta? Eu nu suntu Florea Vasile lui Georgiu, ci ală lui Gligor. Atunci judele ii luă cuitanță și scrise pe dosul ei următoarele: a.d. 547—885. Itt tévedés történt mert nem Florea Vasile lui Georgy ha nem lui Gligor tartazik 5 frt. a pénz napot már nem lehet ki igazitani fel hajtandó tehát a be fizetett összeg a nyugta átadórezére és ezen kívül 23 kr. mely ide beküldendő. — Csernátonyi s. k. kir. j. biró.

Judele dice apoi cătra țeranu: Să mergi la notarul să scótă dela Florea Vasile lui Georgiu 5 fl., din care 4 fl. 77 cr. i capeți tu, ér 23 cr. trebuie să-i trimitem aici, — și l'a dată pe ușă afară. După ce ești afară ilu provocă și păzitorul să-i dea cei 20 cr., cară i-a promisă când l-a eliberat din prinsore. Bietul omu ii răspunse: D-le! N'am de unde că mi i-a luată toți banii căci i-am avută. Acum n'am decât susțină, de poftesci, și pe acela și-l dau....

Etă așa o pățesce bietul țeranu română față cu funcționarii străini, cară nu cunoște limba lui nici între George și Gligor nu sciu să facă deosebire.

Unu altă casuș:

Unu ténéră studentu de a VII cl. gimn. din Blașiu voia a intra la miliciă ca voluntar. Elu iști asternu rugarea prin oficiul pretorial din Ighiu, la locul competență. Ténérul aștepta timpă indelungată după răspunsu, însă în desertu că nu-i veni nici unu răspunsu. Véndeu că nu capătă nici unu rezultat, s'a dusu în cancelaria regimentului și a făcută întrebare, fiind-că se temea să nu trăcă terminul suplicelor. Răspunsul fă: La noi nu a venită nimică despre D-ta. Sérmanul ténéră, décă acum per pedes păna la pretură, rugându pe suprefectu să-i spună că ce a făcută cu rugarea lui și pentru ce n'a expediat la locul destinat? Răspunsul n'a capătată, ci a fostă aruncată pe ușă afară!! —

... Invětatorul dela Intregaldă a fostă aruncată pe ușă afară când a fostă alegerea de jude comunalu în Intregaldă eschisându-lu dela votu, pe când elu funcționașă de 3 ani în aceea comună.

Unde mai e acea dreptate ca omul mergându la o judecătoria, neintrebatu să-l arunce în prinsore și să-i ia banii fără a fi datoru cuiva? E deosebită ca unu studentu mergându în cancelaria preiorială spre a face o întrebare, să fiă aruncată pe ușă afară? Unde se mai întâmplă aceea, ca unu suprefect să arunce pe ușă afară și să eschidă dela votare pe unu invětator, care a funcționat într-o comună 3 ani? Acesta-i lege și dreptate? Ca-i adevărată despotismu.

Etă favorurile ce ni le dău stăpâni noștri: te aruncă în închisore și-l ia ce ai apoi te scote și-l dă drumul flămăndu. Décă vréa a te ruga să-l implineșcă ceva, te aruncă pe ușă afară.

Asigurăm pe domnii Maghiari, că cu terorisări și sbiciuiri de acestea nu voru puté căștiga frățietatea Româniului. Fie siguri, că Românul totu nu pără frică cu toate că-i terorisat. Românul e dedată a răbdă păna la extremitate. Celu ce răbdă păna în fine se va mărtui.

Unu plugară.

Pressa în Ungaria după constituționea vechiă ungurescă.

Pressa a fostă, este și va fi o armă forță puternică în viața popoarelor luminante și libere. Sé vedemă de ce principii se conducea vechia constituționea ungurăescă în privința pressei.

Chiar legea fundamentală dice, că în viața constituțională toate căte nu s'au încredințat guvernului suntu unu dreptă esclusiv ală națiunii, care pote dispune de acelă dreptă. În constituționea vechiă ungurăescă erau legă positive, cară arată că pressa se puté regula numai în dietă. Ca probă pote servi art. 45 din 1599, prin care se opri tipărirea Călindarului Iulianu și se autorisă regele: Ut civitates et dominos terrestres, si qu publico statuto opponere ausi fuerint et vetus Calendarium imprimi curare — puniat ac mulctet eos in mille flo-

renis toties quoties contumaces fuerint. De ar fi avut numai regele dreptul de censură, nu s'ar fi oprită prin dietă tipărirea și nu s'ar fi aplicat toties quoties pădse în contra călcătorilor de lege. Articulul dietală 24 din anul 1553 dice: quod de editione impressione que erroneorum librorum per Majestatem suam mentis facta est, status et ordines, supra ea re pro parte ipsorum nihil statuere potuerunt, cum in eorum bonis nusquam id fieri sibi constare, affirmant. Acestu articulă de asemenea arată, că guvernul n'avea dreptul de censură, căci atunci regele nu s'ar fi plânsu la dietă pentru tipărirea cărților rele, ci ar fi zădănicită tipărirea din puterea sa, ceea ce din respectu către drepturile ce și le-a reservat pentru sine poporul n'a făcut'o. Păna când nu lua dieta nici o dispoziție în privința pressei era orice silă séu măsură silnice din partea guvernului, cară se folosau în modă nelegituită de provizoriu, îndoitoru nelegale și neconstitutionale, de aceea în Ungaria nu se putea trage înaintea tribunalului nici autorul nici edito-rul pentru tipărirea operelor sale în teră séu în străinătate, ci numai se destituia din funcționea sa censorul instituită de guvern. Adevărată, că censorii îngrijau cu totu zelul, că să nu le scape nici o operă, care le-ar putea periclită poziționea. De aceea dieta ungurăescă dela 1832—6, 1839 a declarat censura de nelegală și au stabilită principiu, că presa în Ungaria constituțională de jure să fie liberă. Déră pentru aceea dieta totuși n'a trasu guvernul la responsabilitate pentru că a introdusu și practicat censura în contra legilor.

Forte frumosu se pronunță despre pressă Lally Tolendal Pair din Franța de aceea voiu reproduce aici evintele sale. Iată-le: A voi să documentezi dreptul și folosul libertății pressei, ar însemna a demonstra, că sōrele lumină în amiajă-dă pe ceră.

Despre nici unu adevăratu nu consumă mai tare teoria cu experiența, despre nici unu principiu nu s'a pronunțat mai puternică opinionea publică séu convicționea publică, despre nici o dorință națională n'a luată protestata angajamente mai sărbătorescă, ca pentru presă. Pressa este buciumul, prin care se bucină în vîte părțile opinionea publică.

La noi tocmai acuma se pregătesc stăpânoi nostri cei puternici, ca să pună unu dopu în gura buciului pressei, ca să nu se mai audă tipetele de durere și de amărăciune ale poporului, care trăescă astăzi multă mai rău, ca în timpul iobăgiei, pentru că astăzi plătesc forte scumpă drepturile și libertățile constituționale de care astăzi se bucură numai rasa maghiară care dice că statul este numai ală ei, ér naționalitățile nemaghiare au numai sarcinile. În privința acăsta, Turci del Bosfor suntu mai dreptă pentru că ei pună pe răialelor loru numai o mică contribuție și suntu scutiș de a da miliciă, care este cea mai grea contribuție din lumea acăsta, pentru că viața este mai scumpă decât toate bunătățile pământenești.

Afacerea porciloru înapoiată.

Transportul de porci ai comerciantului român Mocanu, înapoiată din Steinbruch, se află internată încă totu în Sibiu în două ogrădi sub strictă supraveghiere polițienescă.

Afacerea acăsta este obiectul unei corespondențe din Bucuresci către „Pester Lloyd“ — ediția de séră dela 15 Iunie n. — în care se arată iraționarea ce a provocat în România acăsta afacere și se comunică, „că se voru cere despăgubiri dela guvernul ungurescă pentru înapoiarea porciloru din Steinbruch și că cercurile conducețore din Bucuresci voru sprijini o asemenea cerere.“ Corespondentul din Bucuresci ală lui „Pester Lloyd“ observă între altele următoare: „Fi-va cine-va atâtă de simplu, ca să susțină că neglijența unuia séu altuia dintre funcționarii ungurăesci încredințăți cu controlul sănătaru dela graniță ar puté fi unu salvus conductus pentru totă Ungaria de a se putea vinde mai departe porcii de proveniență română bolnavi, dar scăpa supravegherei loru, fără nici o pedecă?“

La acestea observă „Sieb. Deutsch. Tgblt.“

„Durere — trebue să dicemă durere, căc greșela cea mai mare este că pré s'au grăbitu cei din Pesta — nu este nici o neglijență a funcționarului ungurescă încredințătu cu controlul sănătaru dela graniță, deorece la visitarea ce s'a făcutu mai târziu din nou în Sibiu presupusa boli a porciloru nu s'a putută descoperi.“

Esamenul scolei din Ticuvaniu.

Ciuchiciu, 8 Iunie n. 1885.
Domnule Redactor! În 2 a lunei curente am călătorită ocasională prin Ticuvaniu micu și am asistat la esamenul de vîră ală prunciloru gr. cat. de acolo

Năstă comună nu are scolă proprie ci invățământul se propune în o casă, despre care pentru graba ce o avem să m'am putut informa că este închiriată și că a dat-o gratuită creștinu în susținută pentru scopul acesta. O parte însemnată din locuitorii acestei comune au imbrățișat religiunea gr. cat. însă numai de unu timpă scurtă, din care cauza parochia gr. cat. încă nu e sistemată, dără sistemarea ei se aşteptă în totu minuță. Despre acești omeni nu se poate dica decât numai bine; ei nu se înșioră de nică unu sacrificiu, suntu săraci materialu, dără avuși spiritualu; și când dică că nu se temu de nică unu sacrificiu nu esagereză, pentru că ei singuri susțin preoțul și învățătorul loru păna la sistemarea parochiei, fără ca acela să aibă vr'o portiune canonica, unu casu rară in diecesa Lugoșului.

După finirea rugăciunilor îndatinate, unu oratoru de vre-o 8—9 ani prin cuvinte bine alese arată bucuria sa și a colegilor săi pentru că pre d. protopopu potu vedea în mijlocul loru, și lă asigură că de astă dată cu răspunsurile loru va fi îndestulită, éră în viitor și promită mai multă, și într'adeveră micuțul oratoru a esagerat de locu.

D-lă preotu localu Iustinu Iiarina, care a propus religiunea, la întrebările puse tinerilor elevi primea răspunsuri așa de precise, încătu cugetam că ne aflăm la examenul unor scolaru maturu. După acesta ténărul învățătoru Avramu Neda a incepută a întreba din celelalte obiecte propuse de d-sa și anume din Istoria patriei, despre venirea Ungurilor; și era dragu a audii cum vorbești pruncu, că Uungurii pre timpul venirei loru trăgă carnea sub șiua calului, apoi despre cei 6 duci, Tihutum... despre pactul dela Eschilu etc. Paralel cu asta, însă mai pre largu, despre originea Româniloru începându dela anul 753 a. Chr păna în dilele noastre, și pruncu povestea cu cea mai mare ușurătate și cele mai mărunte episode din Istoria Românilor, și sciu cu ajutorul că ei suntu rudiți cu totă rasa latină. Din istoria naturală nu putea omul să pierde, că anume care răspunde mai bine și mai precis din toate trei regnurile. Geografia s-a propus în anul acesta cum se dice numai *summos apices* și numai a Banatului; dară mai mult comitatul Caraș-Seruinu, ale căruia granițe, ape, munti au fost cu precisiune arătate pe mapă, așa că voința când pronunța atare nume și punea mâna pe elu. Când audiamu cetirea precum și răspunsurile din grama română ne crescea inima, ba de multe ori nu ne ascunde lacrimile de bucurie.

Venit în fine și limba maghiară; din acesta încă am exprișuni așa curate, că dacă le-ar fi audiuți cei din Budapesta de sigur ar fi șisă că aicea amu triumfă. Însă s'ară însela, deorece acești 35—40 elevi mișcău și sciu că originea loru e curată română. Toate acestea sunt imprefurări, pe care nu le amintescu aicea, facu bravului învățătoru Avram Neda, a căruia destierne respective metodă de propunere amu admirat' cu grijă. D-sa numai de 3 lună e învățătoru în acea comună, și în acestu timpă scurtă a și căștagată iubirea poporului întregu în mare măsură, și poporul se uită la regeneratorul său.

I. V.

Hrana țărănu.

Cu cifre pipăite dovedită este, că unu regimă alimentară ce ar avea ca basă mămăliga, bine preparată, în mălaiu sănătosu și curată, iar de însotitōre substanțe din clasa brânzei, legumelor propriu dize, său pește, unu asemenea regimă dovedită este că ar fi și suportul țărănu, pentru a putea să susțină povara munca agricole, și igienică față cu condițiunile lui de viață, și potrivită puterilor pungei sale costelive, și în fine sistemului său organicu.

Din punctul de privire ale cheltuelei, oricare din trei regime ce calculează n'ară putea să coaste mai mult pe țărănu ca 30 bană pe di (vr'o 14 cr.), dacă ar și se să facă gospodăria ca lumea, cu prevedere, proviziuni suficiente, cu plantări de legume și cu grădini variată, cu păsăretu și porcă în ogrădă, cu vacă și cu unu cazanu fără simplu, cum suntu deja indicate, pentru a distila elu singură și din orice productu fructe, cartofi, etc., alcoolul necesar consumului sale casnice. Întreținerea omenescă a unei întregi familii, cu priceperă și bună renduală, n'ar reclama la sub raportul alimentară, decât celu multu unu pe di (vr'o 42 cr.). Si ar fi casa imbelüşugată, masă sărată și variată, lumea sănătosă, harnică, economia prosperă.

Din nenorocire însă nu este astfelu. Marea majoritate a țărănu se hrănescu miserabilu, iar familiile și mai prostă decât atât. Mălaiul, dacă nu e de băla mucigaiului, hrana otrăvită care a decis tăra prin pelagră, apoi de regulă e rău de preparat, prea mare, necernută, prea vîrtoasă, nefăculuită și astfel că mămăliga ce rezultă, în locu să nutrească, peste măsură organele digestive, și cu timpul

le face să pierdă din tenacitatea loru. Atunci, pentru a substitui carbonul ce nu se asimilă în cantitate suficientă, se deșteptă în omu gustul alcoolismului cu scădere progresivă a fomei, cu debilitarea generală a corpului și cu totu cortegiu de nenorocite urmări fizice și morale. Nu mai punem încă și casurile fără frecvență, în caru pandispanul acesta se mănâncă rece și stătău de câteva zile, când parte din substanțele lui albuminoide și feculente incepă deja să fermenteze. Acăstă imprejurare mai scade multu mămăligei din puterea ei nutritivă, fiindcă principiile ei se oxidăză atunci afară din organismu, și alimentele oxidate, acele caru au absorbită deja oxigenul directu din aeru, nu mai suntu bune dă nimicu. E lucru râncedu, cum se dice...

Mămăliga ar fi de altminterela unul din alimentele cele mai igienice, destul de substanțialu, ce e dreptu, și mai cu sămă potrivită pentru țărănu, dără cu condițiunea de a fi fabricată din mălaiu sănătosu și de o bună calitate, și cu cerința iarăși de a fi preparată în modu mai igienicu de cum o prepară țărănu român. Numai astfelu mămăliga ar corăspunde rolului său în nutrițione și în gospodăria generală a țărăni. Dacă însă mămăliga țărănu lasă fără multu de dorită din toate privirile, și alu materialului și alu preparațiunii, apoi leguma cu care elu o face să alunecă pe gâtă și de obicei de calitate și mai inferioră ca valoare nutritivă, plastică și colorigenă. În ceea mai mare parte a anului nutrimentul țărănu se reduce la mămăliga prostă cu cépă, și dreptu legume, verdețuri său mai bine buruieni urzici, stevie, susau, lobodă, șiru, castravete, dovleci și varză, în casul celu mai bunu. Intregul acestu soiu de legume n'are însă decât celu multu 8% substanțe cu principii nutritive, cu azotose, cu carbunose cu totu, er în colo suntu apă sada. De unde să și ia atunci corpul cele 20 gr. azot și cele 300 gr. carbon ca să și tie susținelu în elu, și să poarte povara unei munci atâtă de grele?

Ca muncitorul să vie cu alimentațione la cifra cerută de sciință, în privirea carbonului și alu azotului, elu trebuie să și facă pantecele desagă și să ingere unu volumu enormu de bălării. Ceea ce se și întemplă în edevără. Întinderea peste fire a stomacului, și desu repetită, aduce însă după sine grave consecințe patologice fără a mai spune că insuficiența de hrana și calitatea ei prostă, pe lângă că lenivescă pe omu și lă face incapabilu pentru o muncă mai intinsă, mai are încă mărele neajunsu de a spune pe individu la contractarea a totu felul de bôle, la tifosu și la intoxicațione palustră în deosebi. Dără câte altele nu este ore expusă, côte slabiciunii nu contractă unu organu rău hrănită, anemic, cahetic, buhăvită, incapabilu de a resista din cauza nutriționei sale cu substanțe apose, și-a îmbătașione păna la saturățione cu esență acloolică și încă falsificată!

E tristă, dără realitatea așa stă, regimul țărănu este insuficientu, fără dramă de artă culinară, nevariata, neigienică, debilitantă și simbolditoru cătră bolii.

Acum e ușor să ne explicăm alarma ce au dată atâtia inteligenții medici, caru cu durere au văduță în reia alimentare a țărănu unu isvoru de nenorocire națională.

In particularu merită în acăstă privință întrăga noastră atențione prețioasa scriere a d-lui dr. Istrati: »O pagină din istoria contemporană a României.«

Asemenea amu avea să cităm lucrările d-lor dr. Obedenaru, Felix și alții.

(Cultivatorul).

DIVERSE.

Căsătoriă. — D. Aureliu Belesiu își va serba cununia cu d-sora Aglaia Cantemir Duminecă în 9 iuniu în biserică din Buhuș. Urămu fericire tinerei părechii!

**

Curiositate pedepsită. — O istorioră fără interesantă circuléză prin toate diarele lumiei. Este vorba de fostul ambasadoru persianu cu numele Mirza-Abu Hassan. Când acesta sosi la Parisu, fu urmăritu la totu pasul de o mulțime de curioși, caru alergau după dênsul, său se opriau pe stradă, când se apropia elu, pentru a-i pută vedea și admira frumosă și bogata lui imbrăcămintea orientală. Intr'o di, când venea dela o preumblare, aflată în salonul său de așteptare o mulțime de dame din cercurile mai înalte ale Parisului, imbrăcate toate în toatele fără elegante, dar nu toate damele asemenea de frumos. Frapată de atâtă glotă de femei, îndrumă pre tălmaciul său, să intrebe damele ce voiesc dela dênsul? Tălmaciul ii tâlcui apoi curiositatea damelor, care veniseră numai pentru de al-ă vedé pre dênsul și imbrăcămintea lui. Ambasadorul Persiei se supără, că a devenit objectu alu curiosităii neînfranțate, și fiindcă după datinile și ideile orientalilor, purtarea damelor nu era la locu, se hotără să răsuna și în încă pe o

cale fără sădă. Așa făcă, ca cum ar fi încăntat de frumșetea damelor de față; ținu tălmaciul o vorbere mai lungă cu glasul înaltu și acompaniată de gesticular infocat, arătându când și când cu degetul spre cutare damă în modu fără bătătoru la ochi, după aceea se retrase în despărțimenturile sale. Damele erau fără curiose să știe ce a vorbitu ambasadorul? Cu deosebire o damă mai înaintată în etate, care însă se ținea presine de cea mai frumosă, nu se putu răbdă de a nu îndrepta cătră tălmaciul întrebarea, că ce opinione are ambasadorul despre damele de față? — Domnă, disse tălmaciul, nu îndrăsnescă a ți-o spune! — Dar când eu te rogă! — E cu neputință domnă! — Dar d-ta vezi că tóte ne topim de curiositate, fie și milă! — Bine! de cără d-ta o dorești cu totu prețul, fie! Exelența sa a tacat frumșetea damelor! — A tacat frumșetea nostră? cum așa? — După datina din Persia; socotită frumșetea fiecarei dame în banu! — Ah! acăstă e fără interesantă. La cătă a prețuită pre amica mea de dincoce? — La o miă de napoleondori! — Si dama acăstă de aici? — La cinci sute de napoleondori! — Si dama cealaltă cu perul celu bogat? — La trei sute! — Dar pre domnișoara aceea cu ochi negri? — Er la trei sute! — Si dama cealaltă cu umbrarul din China? — La cinci-deci de napoleondori! — Si aflat-am și eu locu în tarifa Exelenței sale? — Da, adeca mă rogă de ertare, disse tălmaciul confus. — Ei bine, spune-o numai! ilu răgă dama cu intetire. — Când a sosită rândul la d-ta, a șisă Exelența Sa că . . . — Vorbesce, rogu-te! strigă dama iritată. — Exelența sa a șisă, că în Francia nu există așa banu micu, cu care s'ar putea asemăna valoarea frumșetei d-tale! — Ah! ah! gângăvi dama, acăstă totușă e . . . Dar să mergem scumpele mele! disse ea cătră amicele ei. A fostă păcată, să venim noi la barbarul acesta! . . .

**

Globul Șahului. — Călătorul englez Arnold, care deunădi a fostă primită de Șahul Persiei, deserie astălăi globul, pe care Nasr-Eddin l'a comandat să i se facă pentru sala audiențelor acum cățiva ani: Globul are unu diametru de 18 polci și este peste totu acoperită cu giuvaere. Astfelu mările de pe elu suntu formate din smaragde, care răspândescă o lumină verde, pe când Africa e formată din rubine, care răspândescă o lumină roșie. Suprafața Statelor Unite ale Americii e formată din diamante, a Indiei din ametiste, a Austro-Ungariei din brillante și safire, a Franciei asemenea din diamante și m. d. Guvaerele s'au cumpărată din India, Arabia și din câmpie de diamantă ale Africei sudice.

**

Gordon n'ar fi mortu. — Din Cairo vine o știre dela 28 Maiu, care se dă cu totă rezerva: »Unu comersant Kopt, unul dintre cei puțini, caru au reușit să scape din Chartum după măcelul, a sosită aici și a facută autorităților o comunicare fără ciudată. Elu sustine, că după spusa unor martori oculari demni de credință, Mahdiu ar fi ordonat să i se aducă capul lui Gordon, despre care audise că a fostă ucisă în măcelul ce a urmat întrării rebelilor în oraș. Rebelii i-au adusă îndată capul consulului austriac Hansală, care s'a credu și a fi Gordon. Dar unu rebel, care cunoștea pe Hansală, vădendu-i capul, spuse că nu e alu lui Gordon. Atunci începură să caute din nou pe Gordon. Cete de rebeli cuceriră orașul, examinară toate cadravrele europene, dar îndeșertă. Nu se putu da de urma lui Gordon său a lui Abugates, unu bogat comersant din Chartum, său a celor doi cavașii ai lui Gordon, nici nu s'a găsită vre unu document său ceva din hainele purtate de Gordon. De aceea naratorul crede, că celu puținu este orecare șansă, că Gordon va fi scăpat și că a fugit spre Sennaar.«

**

Creerul lui Victor Hugo. — Ați audiu și, fără îndoială, că familia lui Victoru Hugo a refuzat să a increde dință experiențelor scălei de antropologi, creerul maestrului. Acăstă hotărire este privată în diferite moduri de publicu. Amicii încarnați și sciinței antropologice, amintesc că moștenitorii lui Gambetta n'au avută aceleași scrupule pentru amicul loru și că prin aceasta au servită causa sciinței. Este posibilă — dice corespondentul parisianu alu diarului »L'Indépendance Belge« — dar noi înțelegem opunerea familiei lui Victor Hugo. Pe dreptu său pe nedreptu autorul Foiilor de tómă voia să i se respecteze remășitele mortale. Dacă n'a voită să fie îmbălzămită de sigur că cu atâtă mai multă n'a voită să fie lăsată scalpelului din amfiteatre. Si apoi fanaticii disecțunii nu ni se pare că au ajunsu păna acum la demonstraționă conchizătoare. Ei afirmă că este unu avantajă inapreciabilă pentru sciință că s'a descoperită în creerul lui Gambetta mari facultăți oratorice. Fi-vomă mai înainta și în sciință dacă, după ce se va inspecta celulele creerului Victor Hugo, se va descoperi în ele mari facultăți poetice? Acum cățiva an multă se îndoiau.

**

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

